

Podstawowe definicje

Nawierzchnia drogowa - warstwa lub zespół warstw służących do przejmowania i przenoszenia obciążeń od ruchu w założonym okresie eksploatacji drogi.

Warstwa ściernalna - górna warstwa konstrukcji nawierzchni, służąca do zabezpieczenia warstw konstrukcyjnych przed bezpośrednim oddziaływaniem ruchu i infiltracją wody; warstwa ściernalna może być również warstwą konstrukcyjną.

Warstwa wiążąca - jest warstwą konstrukcyjną, służącą do przekazywania naprężeń na podbudowę; w zależności od konstrukcji warstwa ta może stanowić warstwę podbudowy.

Podbudowa drogowa - dolna część konstrukcyjna nawierzchni, służąca do przenoszenia obciążeń od ruchu na podłoże; podbudowa może składać się z podbudowy zasadniczej i podbudowy pomocniczej.

Podbudowa zasadnicza - górna część podbudowy, spełniająca funkcje nośne w konstrukcji korpusu drogowego.

Podbudowa pomocnicza - dolna część podbudowy; oprócz funkcji nośnych zabezpiecza nawierzchnię przed działaniem wody, mrozu i przenikania cząstek podłoża, może składać się z warstw mrozoochronnej, odsączającej i odcinającej.

Warstwa mrozoochronna - warstwa podbudowy pomocniczej chroniąca nawierzchnię drogi przed przemarzaniem, stosowana szczególnie w wypadku posadowienia konstrukcji drogi na gruntach wysadzinowych.

Warstwa odsączająca - warstwa podbudowy pomocniczej, służąca do odprowadzania wody z nawierzchni lub gruntu.

Warstwa odcinająca - warstwa podbudowy pomocniczej uniemożliwiająca przenikanie cząstek podłoża do warstw leżących powyżej.

Podłoże drogowe - grunt rodzimy lub nasypowy, zalegający pod nawierzchnią drogową do głębokości przemarzania, nie mniej jednak niż do głębokości, na której naprężenia pionowe od największych obciążeń wynoszą 0,02 MPa.

Podłoże ulepszone - podłoże drogowe, któremu poprawiono nośność w celu przejęcia ruchu budowlanego i właściwego wykonania nawierzchni, spełniające wymagania określone w normie PN-S-02205.

Podbudowa z gruntu stabilizowanego cementem (2,5-5,0 MPa) - jedna lub dwie warstwy zagęszczonej mieszanki, która po stwardnieniu poprawia jego właściwości fizykochemiczne oraz nośne, służący do przenoszenia obciążeń od ruchu na podłoże, a jej wytrzymałość po 42 dniach twardnienia wynosi od 2,5 do 5,0 MPa zgodnie z wymaganiami określonymi w normie PN-S-96012.

Ulepszone podłoże z gruntu stabilizowanego cementem (1,5-2,5 MPa) - jedna lub dwie warstwy zagęszczonej mieszanki, która po stwardnieniu poprawia właściwości fizykochemiczne oraz nośne podłoża, służący do przenoszenia obciążeń od ruchu na podłoże, a jej wytrzymałość po 42 dniach twardnienia wynosi od 0,5 do 2,5 MPa zgodnie z wymaganiami określonymi w normie PN-S-96012.

Beton popiołowy - sztuczny kamień powstały w wyniku stwardnienia mieszanki popiołowo-żużlowo-cementowej.

Podbudowa z betonu popiołowego(chudy beton pop.-żuż. 5,0-8,0 MPa) - jedna lub dwie warstwy zagęszczonej mieszanki, która po stwardnieniu stanowi nośną część nawierzchni drogowej o wytrzymałości od 5,0 do 8,0 MPa po 42 dniach twardnienia zgodnie z wymaganiami określonymi w normie PN-S-96013.

Źródło: S. Piasecki, P. Figlerowicz - Spoiwex Sp. z o.o.